

Putins østrigske værter bekræfter, 'Rusland er en vigtig del af Europa'

Leder fra LaRouchePAC, 5. juni, 2018 – Der er grund til optimisme. På trods af den forfærdelige ødelæggelse, der foregår i Yemen, Gaza, Syrien og andre steder i Asien, samt andre punkter, der er ofre for stridigheder, fremprovokeret af britisk geopolitik, så er der også udviklinger, der giver grund til håb og handling. Disse begivenheder skiller sig ud.

I dag i Europa blev den russiske præsident Vladimir Putin modtaget til et statsbesøg i Østrig, hvor dialogtemaet blev anslået, og man således gik imod alle de beskidte, britiske operationer til dato, der tilsigtede at dæmonisere Putin og hans nation. Den østrigske præsident Alexander Van der Bellen sagde i sin velkomst, »Rusland er afgjort en vigtig del af Europa«. Desuden vil Østrig 1. juli overtage det roterende formandskab i den Europæiske Union for de næste seks måneder. Med hensyn til sanktioner, sagde den østrigske kansler Sebastian Kurz, at de ikke vil bukke for Bruxelles vedr. EU's nuværende politik med anti-russiske sanktioner. Men østrigske ledere har indikeret, at de vil handle for at skære ned i Bruxelles, dvs., at få en stor kohorte af bureaukrater fra EU-kommissionen fyret!

Om sanktionerne sagde præsident Putin, at fremgangsmåden er »skadelig for alle – for dem, der initierede den, og for dem, der er dens mål«. I dag underskrev Gazprom og Østrigs OMV en aftale om en forlængelse frem til 2040 af deres oprindelige, 50-årige aftale om levering af naturgas fra Rusland til Østrig. Da medierne plagede Kurz med, hvorfor Østrig ikke køber amerikansk LNG, påpegede han, at det er tre gange så

dyrt.

I dag observerede Helga Zepp-LaRouche, at en større del af Europa bevæger sig i retning af Rusland, selv om det undertiden er af de forkerte grunde – nemlig, fordi de ikke kan takle USA. I mellemtiden fortsætter NATO-fortalere for konfrontation med deres provokationer. I denne uge har NATO's Operation Saber 18.000 troper i en militærøvelse i de baltiske lande for at træne forsvar imod angivelig, potentiel »russisk aggression«.

Det, folk må forstå, for at hele billedet skal stå skarpt, er den faktor, som Det britiske (døende) Imperium spiller i alt dette, især som dem, der står bag kupforsøget mod det amerikanske præsidentskab. Af betydning i denne henseende er den artikel, som i går blev udlagt på websiden for tænketanken Russisk Råd for Internationale Anliggender (RIAC), der har forbindelse til den russiske stat. Artiklen har titlen, *»No More Doubt: It's the U.K., Not Russia, That Meddled in the U.S. Elections«* (Der er ikke længere nogen tvivl: Det var U.K., ikke Rusland, der blandede sig i de amerikanske valg), af Harley Schlanger, der identificeres som vicepræsident for Schiller Instituttet i USA og national talsmand for Lyndon LaRouche. RIAC's bestyrelse inkluderer udenrigsminister Sergei Lavrov og Andrei Fursenko, assistent til præsident Putin.

Schlangers artikel siger,

»LaRouche-bevægelsen i USA har lige fra begyndelsen rapporteret, at der ikke var nogen russisk indblanding eller aftalt spil med Trump, men derimod en fælles indsats fra amerikanske og britiske efterretningstjenesters side på at besejre Trump, eller fjerne ham, når han først var blevet valgt«.

Han konkluderer,

»At Trump måske ville bringe USA ind i et fuldt og helt samarbejde med det fremvoksende, Nye Paradigme, der anføres af

Kina og Rusland, skabte den hysteriske respons på valget af Trump og skabte den fiktion, der kendes som Russiagate. Dette er det, som fuldender billedet og gør det klart, hvorfor denne operation for regimeskifte mod Trump må lukkes ned«.

Putin henviste til konsekvenserne af den fremkaldte tummel i USA i et langt interview 4. juni med det østrigske netværk ORF TV. Som svar på et anmassende spørgsmål om, hvorfor det tager så lang tid med et Trump-Putin-møde, sagde Putin, »For så vidt angår personlige møder, så mener jeg, at muligheden for sådanne møder i vid udstrækning afhænger af den interne, politiske situation i USA«.

Putin gennemgik specifikke områder, hvor arbejde finder sted mellem de to nationer, og sagde, »Jeg håber, at dette arbejde i USA's og Ruslands, ja, i hele verdens interesse, en dag vil begynde, inkl. mellem os personligt«.

For det tredje, så går udviklingerne fremad mht. Koreahalvøen. I går aftes sagde Det hvide Hus, at, 12. juni i Singapore vil det første møde begynde kl. 9 mellem Kim Jong-un og præsident Donald Trump. Embedsmænd fra USA og D.P.R.K. har haft deres femte session om forberedelser, denne gang holdt i den demilitariserede zone (DMZ). Her til morgen tweetede Trump, »Møde i Singapore med Nordkorea vil forhåbentlig blive begyndelsen til noget stort ... vi får snart at se!«

Dagens begivenheder viser alle, at der findes løsninger i verden og indikerer ligeledes, at de kommer i forbindelse med den dynamik, der er i gang mellem Rusland og Kina, som, sammen med Indien, udgør et område, der dækker næsten 3 mia. af verdens befolkning. Hvis vi fremmer dette samarbejde og besejrer kupoperationen i USA, vil optimismen blive belønnet. Der findes retfærdig hævn. Helga Zepp-LaRouche bemærkede igen i dag, »Erinyernes og Ibykus' princip arbejder«.

Foto: Under den officielle velkomstceremoni for Vladimir Putin, afholdt af den føderale præsident for Republikken

Østrig, Alexander Van der Bellen. Præsentation af den russiske delegation. 5. juni, 2018, Wien. (en.kremlin.ru)

Ruslands RIAC udgiver analyse fra Schiller Instituttet, som identificerer Storbritannien som dem, der blandede sig i USA's valg

5. juni, 2018 – »Der er ikke længere nogen tvivl: Det var U.K., ikke Rusland, der blandede sig i de amerikanske valg«, lyder overskriften på den artikel, der i går blev udlagt i Ekspertspalten på forsiden af det Russiske Råd for Internationale Anliggenders (RIAC) webside. Forfatteren er Harley Schlanger, behørigt identificeret som »Vicepræsident for Schiller Instituttet i USA« og »national talsmand for Lyndon LaRouche«.

Dette er ikke noget helt lille budskab, som russerne her kommer med. RIAC er Ruslands fremmeste, akademiske og diplomatiske tænketank, stiftet i 2010 i henhold til et præsidentielt dekret, der påbød skabelsen af en institution, der skulle interagere »mellem staten, akademikersamfundet, erhvervslivet og det borgerlige samfund i en bestræbelse på at finde udenrigspolitiske løsninger på komplicerede konfliktspørgsmål«. Udenrigsminister Sergei Lavrov leder tænketankens 14 medlemmer store bestyrelse, der rangerer fra chefen for Føderationsrådets Komite for Internationale Anliggender (føderationsrådet er den nationale lovgivende

forsamlings overhus) til Sherbanks præsident, præsidenten for den Russiske Industrialist- og Entreprenørunion, rektor for Udenrigsministeriets Statsinstitut i Moskva for Internationale Relationer (MGIMO Universitet), en assistent til præsident Putin, samt andre.

»Forvandlingen af Russiagate til Spygate understreger, at det var Det forenede Kongerige (U.K.), der, gennem dets forskellige efterretningsenheder, 'blandede sig' i USA's præsidentvalg i 2016«, skrev Schlanger. »Der er nu fremkommet tilstrækkeligt med kendsgerninger til, at det definitivt kan fastslås, at der fandt en fælles operation sted mellem anglo-amerikansk efterretning, som var udtænkt at skulle opsætte en faldgrube for Trumps kampagnefolk gennem en klassisk 'stingoperation', en vildledende operation. Den form for »faldgrubeoperation«, påpeger han, som »gentagende er blevet brugt af FBI mod folk i oppositionen fra både 'venstre' og 'højre'«, fra borgerrettighedsbevægelsen, inkl. dr. Martin Luther King, jr., til anti-krigsbevægelsen i slutningen af 1960'erne og begyndelsen af 1970'erne, Ku Klux Klan, repræsentanter for fagforeninger og kongresmedlemmer, der er for fagforeninger, og med FBI-agenter, der er plantet i angivelige terrorceller siden 11. september«.

»LaRouche-bevægelsen i USA har lige fra begyndelsen rapporteret, at der ikke fandt nogen russisk indblanding eller noget aftalt spil med Trump sted, men derimod en fælles indsats fra amerikanske og britiske efterretningstjenesters side for at besejre Trump, eller fjerne ham, når han først var blevet valgt«, påpegede Schlanger.

Efter at have gennemgået nogle af de nu afslørede detaljer af denne operation, f.eks. den rolle, som spillede af den rasende anti-russiske, tidligere CIA-direktør John Brennan og den tidligere direktør for National Efterretning, James Clapper, identificerer Schlanger operationens britiske ophavsmænds strategiske plan: »At Trump måske ville bringe USA ind i et fuldt og helt samarbejde med det fremvoksende Nye

Paradigme, der anføres af Kina og Rusland, skabte den hysteriske respons til hans valgsejr og skabte den fiktion, kendt som Russiagate. Dette er det, som fuldender billedet og gør det klart, hvorfor denne operation for regimeskifte mod Trump må lukkes ned«, konkluderer han.

Hele Harley Schlangers artikel kan læses på RIAC's website.

Meddelelse: Webcast med Helga Zepp-LaRouche tors., 7. juni kl. 18:

En helt ny strategisk alliance i Asien former fremtiden:

Vil de tåbelige europæere blive ladet tilbage?

newparadigm.schillerinstitute.com

De seneste dages udviklinger viser, at potentialet for at bringe verden ind i en ny æra for fredelig, økonomisk fremskridt nu er ved at vokse frem, centreret omkring diplomatiet og de fysisk-økonomiske fremskridt, der er knyttet til Kinas politik for den Nye Silkevej. Den dynamik, som den Nye Silkevej har udløst, og som Helga Zepp-LaRouche har kaldt det Nye Paradigme, har bragt de ledende, asiatiske nationer – Kina, Indien, Japan, Sydkorea – og den eurasiske magt Rusland,

sammen i en alliance, der forårsager voksende panik blandt dem, der stadig længes efter den tid, hvor Det britiske Imperiums geopolitikker dominerede ethvert aspekt af internationale relationer. Mange nationer i Afrika og Syd- og Mellemamerika har ligeledes tilsluttet sig den Nye Silkevej. Hvis præsident Trump var befriet for Russiagate-vanviddet, hvilket ville gøre det muligt for ham at fuldt og helt at koordinere med det fremvoksende, eurasiske, økonomiske kraftcenter, kunne æraen med britiskkræfte, geopolitiske konflikter blive afsluttet.

Dette potentiale ses i genoplivelsen af Trump-Kim-topmødet, som kunne føre til en officiel afslutning af Koreakrigen og ligeledes muligvis sluttelig til et atomvåbenfrit, forenet Korea; det ses ligeledes i rapporterne om den igangværende planlægning af et Trump-Putin-topmøde, som kunne adressere de farlige spændinger mellem de to nationer, der er et resultat af en række nylige, britiske provokationer. At disse to topmøder går fremefter, på trods af den vedvarende giftighed, som kommer fra Made-in-London-Russiagate-skandalen, beviser, at denne dynamik kan overvinde de transatlantiske politikkers uophørlige fordærvelse. Der er en voksende fornemmelse af desperation i den juridiske lejemor Robert Muellers daglige aktiviteter, med hans allierede udi lanceringen af Russiagate, der meget vel snart kunne se sig stillet for en Grand Jury!

Og hvad med Europa? Med Putins statsbesøg i Østrig og med den nye regering, der er ved at blive sammensat i Italien, bliver forsvarerne af den Europæiske Unions status quo direkte udfordret. Den uundgåelige forandring kommer til Bruxelles, med det gamle paradigme, der optrævles.

Lyt med denne torsdag, når Helga Zepp-LaRouche i sin ugentlige webcast peger på vejen frem.

Mandagsopdatering fra LaRouchePAC, 4. juni, 2018

Tidligere amerikansk arbejdsminister Robert Reich opfordrer til at 'bryde Wall Streets største banker op'

4. juni, 2018 – Måske inspireret af den nylige meningsmåling, der viste, at et stort flertal af politisk involverede amerikanere støtter genindførelsen af Glass-Steagall-restriktioner på Wall Streets bankpraksis, har den tidligere arbejdsminister i Bill Clinton-administrationen Robert Reich skrevet en artikel i weekenden, med titlen, »Hvorfor det eneste svar er at bryde Wall Streets største banker op«.

Opslået på hans hjemmeside 1. juni og med udbredt cirkulering blandt de (liberale) ikke-mainstreammedier, diskuterer Reichs artikel først de foreslåede regelændringer (af Federal Reserve og andre regulerende myndigheder), som ville »udvande« Volcker-reglen i Dodd/Frank-loven, der i forvejen var en »udvandet« version af den oprindelige 1933 Glass/Steagall-lovs restriktioner mod investeringsbankers risikofulde praksisser.

Reich skriver: »Glass-Steagall tvang bankerne til at vælge mellem at være kommercielle banker eller investeringsbanker, der handler med deres egen kapital. Glass-Steagalls hovedprincip var at holde risikofyldte værdipapirer væk fra garanterede bankindskud. Det fungerede godt i mere end et halvt århundrede«.

Hele Reichs artikel kan læses på hans hjemmeside, <http://robertreich.org/>

Foto: Tidligere amerikansk arbejdsminister, Robert Reich.

Sov ikke sommeren væk; historien kunne totalt ændre sig

Leder fra LaRouchePAC, 4. juni, 2018 – Tre Schiller Institutbegivenheder viser, at det nye paradigme for økonomisk fremskridt og samarbejde mellem nationer, som er vokset frem fra Asien og nu er begyndt at transformere Afrika, kan nå ind i Europa, ind i det krigshærgede Sydvestasien og kan engagere præsident Donald Trumps Amerika.

Den 30. maj gik Instituttet sammen med den kinesiske ambassade i Sverige og det Kinesisk-Svenske Erhvervsråd for at samle et stort diplomat- og erhvervs Publikum og gøre det klart, hvorfor Kinas Bælt & Vej Initiativ har fanget Østeuropas opmærksomhed og ligeledes tilbyder økonomisk genoplivning til Vesteuropa. 6. juni vil Schiller Instituttet og Yemens Almene Investeringsmyndighed præsentere en ny rapport om, hvordan Yemen kan genopbygges med Bælte & Vej Initiativet, selv med Saudi-Arabien og dens »koalition«, der angriber og bomber den

eneste havn, der udgør landets livline, den yemenitiske havn Hodeidah.

Og på Schiller Instituttets konference 9. juni i New York vil Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche få følgeskab af talere fra FN-konsulater og amerikanske ledere, der vil arbejde for, at præsident Trump får et topmøde med den russiske præsident Putin – hvilket er helt uundværligt for fred i Mellemøsten og sikkerhed i hele verden.

At præsidentens topmøde med Nordkoreas Kim Jong-un næste tirsdag kunne føre til et tøbrud i verdens ældste »uopløselige«, frosne konflikt, er et vidnesbyrd til fordel for det nye paradigme for nationalt samarbejde, der har udviklet sig i Asien. Kina, Rusland, Japan, Indien og naturligvis Sydkorea arbejder alle for præsident Trumps succes og giver ham større frihed til at ændre sin indstilling til en udvikling på topmødet i retning af en atomafrustning.

Hans succes vil også være deres succes pga. gennembruddene i infrastruktur-konnektiviteten i hele Eurasien, som kan følge efter fred på Koreahalvøen.

Senere kunne et topmøde mellem Trump og Putin, der nu arbejdes på, imod britisk geopolitik og dens tilhængerers hylende opposition, bringe den samme udvikling til selv Sydvestasiens krigszone.

I dag beskrev Helga LaRouche udsigterne for arbejdet hen imod »principper for en fælles skæbne for menneskeheden« som forhåbningsfulde. Vesteuropa vil, tilføjede hun, enten erstatte sine nuværende principper (for nedskæringspolitik over for menneskeheden), eller også eksplodere. Selv de haltende tegn på økonomisk vækst i Amerika under Trumps præsidentskab har været tilstrækkeligt til at forårsage, at finans kredse fordømmer en »afkobling« fra et Europa, der atter falder bagud mod nulvækst, eller det, der er værre.

Og de halter, kombineret med kulturelle og postindustrielle

sygdomme, der får den forventede, gennemsnitlige levealder i Amerika til at falde og store missioner, som udforskning af rummet, til at gå tabt.

Vi vil føre kampagne for Lyndon LaRouches metode til en økonomisk genrejsning, »LaRouches fire nye økonomiske love«. Glass-Steagall, for at bryde Wall Street op, og en statslig nationalbankpraksis, der skal erstatte det med produktiv kredit, er allerede blevet forsigtigt rejst i Italiens nye regering. I USA har de ført til »videnskabsdrevet økonomi«, forcerede programmer for fusionskraft og udforskning af Solsystemet, som bringer eksplosioner i produktivitet.

Dette er det nye paradigme, omkring hvilket de asiatiske magter ønsker USA's samarbejde.

Foto: Frivillige aktivister fra LaRouchePAC i det nordlige New Jersey mobiliserer for LaRouches Fire Love. Maj 2018. (Photo Sylvia Rosas / LaRouchePAC)

Verden står på randen af en ny orden for fred og udvikling

Leder fra LaRouchePAC, 3. juni, 2018 – En virkelig spektakulær transformation i menneskehedens historie er nu i sigte i den nærmeste fremtid, hvis verdens borgere har tilstrækkeligt mod til at gribe chancen. Man husker på Friedrich Schillers berømte epigram, »Øjeblikket«, der reflekterer over udfaldet af den franske revolution:

»En afgørende epoke har århundredet skabt,

Dog, dette store øjeblik fandt et lidet folk.»

Kan menneskeheden i dag leve op til dette øjeblik storhed?

Den Nye Silkevejsånd, en udvikling, der blev initieret af Lyndon og Helga LaRouche i 1990'erne, og som Xi Jinping så stærkt vedtog for fem år siden, har frembragt dette store øjeblik sammen med de amerikanske og europæiske befolkningers historiske opstand imod det kulturelle og økonomiske forfald i hele den vestlige verden. Dette reflekteres i Brexit, valget af Trump, det nylige italienske valg og lignende bevægelser andre steder.

I dag smuldrer opdelingen af verden i geopolitiske blokke – kernen i Det britiske Imperiums evne til at bevare finansoligarkiets magt, i City of London og på Wall Street – for øjnene af os. Præsident Donald Trump har lanceret en freds- og udviklingsproces på Koreahalvøen i tæt samarbejde med Kina, Rusland og Japan. Den amerikanske ambassadør til Rusland Jon Huntsman har meddelt, at det presserende nødvendige topmøde mellem Trump og præsident Vladimir Putin omsider er ved at blive arrangeret med en dagsorden for at løse de tilbageværende »krigsskuepladser for arrangerede tvekampe« i Sydvestasien og Østeuropa, især i Syrien og Ukraine. I alle disse brændpunkter vil et heldigt udfald være totalt afhængigt af, at alle parter følger Lyndon LaRouches vise ord – få traktorerne i gang omgående, brug lige fra begyndelsen udviklingsprocessen som den nødvendige betingelse for alle politiske aftaler. Dette er den Nye Silkevejs præmis – win-win-troen på alle menneskers fælles mål og fælles rettigheder og skabelsen af fred gennem udvikling.

Indiens premierminister Narendra Modi gjorde det i sin hovedtale til Shangri-La-dialogen i Singapore den 1. juni klart, at Indien vil være en del af denne win-win-fremgangsmåde og kom med en passioneret appel for, at asiatiske nationer, og alle nationer, skulle være færdige med »stormagts-rivaliseringer« og understregede: »Et

rivaliseringens Asien vil holde os alle tilbage. Et samarbejdende Asien vil forme dette århundrede«.

Ambassadør Huntsman sagde her til morgen til »Fox and Friends«, da han blev spurgt om planer for et Putin-Trump-topmøde, at »begge sider ser favorabelt på dette«, og at: »Det er utænkeligt at konkludere, at man kan få Mellemøsten til at falde til ro uden, at USA og Rusland behandler spørgsmålet om den hvepserede, der hedder Syrien. Og det er utænkeligt, at man rationelt kan behandle spørgsmålet om strategisk stabilitet og atomvåben, når vore to lande er i besiddelse af 90 % af verdens atomvåben. Isolation fikser ikke tingene. Det gør det, at vi kommer sammen.«

Trump tager dristige skridt. Russiagate-svindelen fortsætter med at blive optrævlet, med LaRouche-organisationens afsløring af briternes rolle i kupforsøget mod USA's præsident, der nu er et hovedemne i selv mainstream-medierne. De medskyldige spillere i Obama-administrationens efterretningssamfund står nu selv over for mulig retsforfølgelse og afslører yderligere sig selv i deres panik. Obamas efterretningschef James Clapper pralede i bogstavelig forstand til Bloomberg News 2. juni, at han og andre »manipulerede« valg i udlandet og regelmæssigt »væltede regeringer«, men at dette var OK, eftersom »det blev gjort med henblik på det pågældende lands befolknings bedste interesse – i betragtning af den traditionelle ærbødighed for menneskerettigheder«. Historien vil redegøre for de »menneskerettigheder«, som den anglo-amerikanske klike gav befolkningerne i Vietnam, Irak, Libyen og Syrien, blandt andre. Det er præcist denne mentalitet med »regimeskifte« – simpelt hen en ny term for Det britiske Imperiums geopolitikker – som Trump har afvist, og som er en hovedgrund til det britiske panikforsøg på at ødelægge ham.

Det nye paradigme, der nu er ved at blive virkeliggjort, er truet af det vestlige finanssystems hastigt forværende tilstand. Dette systems europæiske sektor konfronteres med opstanden i Italien, krisen i Deutsche Bank og andre

potentielle gnister, der kunne antænde den massive derivatboble, der kunstigt støtter hele konstruktionen. Med Trump, der bryder fri af det britiske kupkomplot, må han handle hurtigt for at gennemføre en reform af finanssystemet i Hamiltons tradition, som det fremlægges i LaRouches Fire Love, for at gøre det muligt for nationen både at blive en del af og også bidrage til udfoldelsen af den Nye Silkevejs-udviklingsproces i alle dele af verden, og videre endnu.

Foto: USA's udenrigsminister Mike Pompeo skåler med viceformand for DPRK's Centralkomite Kim Yong-chol under en arbejdsmiddag i New York City, 30. maj, 2018. [State Department photo/ Public Domain]

Jason Ross fra LaRouchePAC Videnskabsteam, USA, i København: Et nyt paradigme for verden for en bedre fremtid for menneskeheden

Jason Ross: »Vi har virkelig en utrolig mulighed netop nu for at ændre de koncepter, der udgør grundlaget for, hvordan vi træffer beslutninger – politiske beslutninger, økonomiske beslutninger, selv kulturelle beslutninger. Der har været et angreb på det aspekt af os, der gør os menneskelige. Hvis vi ikke havde en forbindelse til udødelighed; hvis vore liv ikke

var i stand til at efterlade noget, til at gøre noget, der går ud over vores egen død, ville vi faktisk, rent kulturelt, ikke være andet end dyr. Vi ville være ligesom en slags dyr; vi ville udsøge os dejlige ting, og det er da rart at have god mad, jeg kan godt lide god mad, og det er en god ting, det er dejligt at have det sjovt; men uden denne evne til at leve på en måde, så man, mens man lever sit liv, ved, at det vil have værdi for altid, så er man ikke et helt menneske. Og man kan ikke fylde det tomrum ved at forsøge at have travlt for at skubbe denne følelse af tomhed væk, eller at forsøge at købe ting for at skubbe denne følelse af tomhed væk; man må adressere det ved at gøre noget meningsfuldt. Og jeg mener, det er den største grusomhed ved det nuværende økonomiske system, som vi har i de fleste vestlige nationer; det skader økonomien; det gør folk fattigere; det koncentrerer rigdom hos mennesker, der arbejder i finansverdenen og assisterer den; det fortsætter Det britiske Imperium; og dets mest tragiske aspekt er, at det stjæler fra os, det tager fra mennesker det, der var blevet udviklet hen over århundreder som en kultur; en kultur, der gjorde det muligt for folk at gøre noget, der ville have mening efter deres død. Og det er det, vi må bringe tilbage som en del af at skabe et nyt paradigme. Det betyder, at vi har koncepter, der går længere end til det, Kina har foreslået med Bælte & Vej Initiativet. Det er et godt forslag. Der er mere at gøre. Det vil jeg komme nærmere ind på, og jeg vil, som denne rapport viser, specifikt tale lidt om Afrika som en case study, ved at sammenligne, hvordan det gamle paradigme har relateret til dette kontinent, og hvordan det nye paradigme relaterer til det.«

Video I: Jason Ross' præsentation

Video II: Diskussion

Se også den danske introduktion til rapporten:

»Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: en vision for en økonomisk renæssance«.

Part 1:

Part 2:

Successrig Bælte & Vej-seminar i Stockholm

Successful Belt and Road Seminar in Stockholm

On Wednesday morning, May 30th, 2018, the Schiller Institute hosted a seminar together with China's Chamber of Commerce in Sweden, China Eastern Airlines, supported by: Embassy of China in Sweden, China Cultural Center and in cooperation with: China Sweden Business Council.

It was very successful with the Chinese Ambassador speaking, together with the Ambassador of Pakistan, and the Chargé d'Affaires from South Africa as well as with Stephen Brawer, Hussein Askary and other prominent speakers. Jason Ross opened and moderated the seminar which was attended by 83 participants from embassies, industry, institutions including from the Foreign Ministry. Media were represented by Chinese media and a journalist from the largest Swedish tabloid. A number Schiller Institute contacts participated. The title of the seminar was "The Significance of China's Belt and Road Initiative for World Economic Development."

After the Chinese Ambassador, Stephen Brawer made a presentation including a strong attack against geopolitics and "the modern form of the British Empire." The topic of his

speech was: "The Strategic Significance of the BRI: Overcoming Geopolitics." As the seminar also had diplomats from Pakistan and South Africa it was made clear that the Belt & Road is not only about China but a global perspective.

Hussein Askary opened up the second panel with a speech about "The Potentially Transformative Impact of the Belt and Road on Sweden, Europe and Third Parties." He presented the work of the Schiller Institute to promote the New Silk Road since the early 1990s up to now. He was followed by managers of various companies from China and Sweden. The Deputy General Manager of Bank of China Stockholm Branch presented the impact of the B&R policies on today's economy. Two Swedish consultants presented ways and means to develop business, esp. production and infrastructure between China and Sweden. Also the head of China Eastern Airlines, who sponsored the seminar, presented his expanding airline network between Europe and China/Asia.

In the first question period Ulf Sandmark called for Sweden to join the Belt & Road bringing up the model of Swedish Chinese industrial cooperation experience from the Volvo Cars success story, calling for extending this model of Swedish-Chinese innovative industrial cooperation to the BRI projects in Africa.

The seminar was a breakthrough from two standpoints. First that the Chinese deliberately are taking the gloves off by inviting the Schiller Institute to speak clearly about the British role of geopolitics as the ideology behind the hysterical attacks against the B&R from the Swedish establishment. Secondly the seminar was a breakthrough for the Schiller Institute in Sweden reaching out to very productive networks as well as establishment institutions who were present at the seminar.

Audience members were very open about saying they learnt

something new about the B&R, which so far for most people, and especially institutions, has been misunderstood as some limited trade policy with China. The global, economic, cultural and scientific perspective in the new paradigm of B&R had been lacking in their understanding so far. Bringing in Africa in the focus, as the continent with an expected more than 2 billion population 2050 and as the coming motor of world economic growth, helped very much to widen the perspective of the audience.

Stephen Braver's speech: "The Strategic Significance of the BRI: Overcoming Geopolitics" started off with the World Land-Bridge map followed by a picture of Helga Zepp-LaRouche at B&R Forum in Beijing May 2017. He quoted President Xi Jinping at Boao Forum, April 2018: In a world aspiring for peace and development, the cold-war and zero-sum mentality looks even more out of place. ... To promote common prosperity and development in today's world, we have no choice but to pursue greater connectivity and integrated development." Contrasting that, Braver presented the Halford Mackinder's Heartland theory. Bringing geopolitics into today with the example of Zbigniew Brzezinski who used Mackinder's map in his book from 1997. As an example for Sweden Braver pointed to another neutral European nation, Austria, who has taken a clear stand against geopolitics and joined the B&R. Touching upon the philosophical East-West dialogue Braver pointed to the deep influence of Confucius on the founder of the American republic: Benjamin Franklin. After a quote from President Xi Jinping speech at the UN, January 2017 "Towards a Community of Shared Future for Mankind," Braver ended with the quotes from Krafft Ericke from the book the {Extraterrestrial imperative: From Closed to Open World}, 1971, about the limitless development potential of space.

In his speech the Pakistani Ambassador praised the development corridor China is building in Pakistan from the Chinese border to the Indian Ocean port of Gwadar. It will

open up the landlocked neighbor countries in Central Asia and also provide a shortcut into China for the Maritime Silk Road, he explained.

The Chargé d'Affairs of South Africa rose to the occasion as a member of BRICS and took a global perspective and not just African. He brought up the whole historical colonial past by referring to the Bandung conference defining the relations between Asia and Africa.

In the Q&A of first panel the ambassadors and Brawer answered questions, where many of the points were sharpened.

This seminar came at a time where a massive mobilization in the media and think tank sector against the BRI, describing China as a new hegemon in the world. An unprecedented number of seminar have been and will be held around these days on the theme, and a new state-backed think tank, New Silk Road Observatory, will be established on June 4th, amid a lot of fanfare. The Schiller Institute Seminar is the only one with a positive and constructive tone. In answering questions, the Chinese Ambassador told the audience to ask the Schiller Institute if they had questions about the BRI, because they have the best knowledge of it. The effect on the audience was just that, as many persons said they wanted to invite the Schiller Institute for followups.

EU's afvisning af de

italienske vælgeres valg starter nyt finansielt uvejr i Euroland.

Politisk Orientering v/ Tom
Gillesberg,

31. maj, 2018. Del I & II

»Det bliver mere og mere tydeligt dag for dag, selv for folk, der ikke har deres daglige gang her nede på kontoret, at den verden, der var engang for lang, lang tid siden, inden der var en Brexit-afstemning i Storbritannien; inden den italienske befolkning dengang sagde nej til en ny forfatning for Italien; inden Donald Trump blev valgt til præsident; dengang for lang tid siden; den verdensorden, som vi har forladt, den kommer aldrig tilbage. Illusionen om, at den kommer tilbage, altså, at man kan gå tilbage til de 'gode gamle dage', hvor Barack Obama var en fantastisk, super, liberal præsident, som bare ville det bedste for verden, og hvor vi i den vestlige verden havde det bedste finanssystem, der kunne tænkes, hvor man kun gjorde alt muligt godt for resten af verden, osv.; den fantasi er væk, og den kommer ikke tilbage.

Det, vi står med lige nu, det er et sammenbrud; fortsættelsen af det finansielle sammenbrud, sammenbruddet af det transatlantiske, finansielle system, som vi så i 2007-08, og som så blev udsat gennem, at man simpelthen bare oversvømmede de finansielle markeder med såkaldte kvantitative lempelser i mange forskellige omgange og lod staterne overtage en stor del af finansmarkedernes spillegæld; jamen, det sammenbrud er nu på vej tilbage med forrygende hast. Og det er meget ironisk, at det, der ligesom har udløst – men det er kun udløseren, der er ikke selve årsagen – den seneste krise, jamen, det er denne

her hybris, som findes i en arrogant, vestlig elite i folk, der sidder nede i EU's hovedkontor og siger, jamen, vi styrer, hvordan det her foregår, og der er ikke nogen befolkninger, der skal få lov til at lade deres 'demokratiske rettigheder' blande sig i de dispositioner og beslutninger, som VI træffer! ...«

Video, del I og II: